Р Е Ш Е Н И Е
№ 43264

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10914** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано по касационна жалба от 03.08.2026г., подадена от „Кредисимо" ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес в [населено място], чрез процесуален представител, срещу Решение от 01.07.2026г. на СРС, НО, 11-ти състав по анд №7144/2026г. по описа на СРС.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление №007304/14.08.2025г., издадено от Председателя на КЗП, с което на основание чл.210а ЗЗП на „Кредисимо“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева /две хиляди лева/ за нарушение на чл.68д, ал.1 пр.1 вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68в ЗЗП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон – фактите не осъществяват състав на заблуждаваща търговска практика по чл.68д, ал.1 Закона за защита на потребителя /ЗЗП/, като обезпечаването на кредита с поръчителство е изцяло факултативен избор на потребителя, а не наложено условие по договора с кредит. Отделно от това се твърди, че районният съд неправилно е приел, че разходът за възнаграждение на поръчителя е следвало да бъде посочено в СЕФ, тъй като изисквал от потребителя сключване на договор за поръчителство и този извод противоречи на доказателствата по делото. При условията на евентуалност се поддържа, че са налице условията за приложение на

чл.28 ЗАНН. По същество се иска отмяна нарушението на СРС и отмяна на наказателното постановление. Претендират се направените по делото разноски за всички инстанции по делото.
В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител, респ. не взема становище.
Ответникът по касационната жалба – Председателя на КЗП, не се явява и не изпраща представител, респ. не взема становище.
Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалбата и счита, че решението следва да бъде оставено в сила.
Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав, след като съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационния основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Настоящият съдебен състав на АССГ при извършената служебна проверка за редовност и допустимост на касационната жалбата, с която е сезиран, намира, че е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.
Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
Разгледана по същество, е касационната жалба е неоснователна.
Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е приел, че в Комисията за защита на потребителите е постъпила жалба срещу "Кредисимо" ЕАД, която е заведена с вх. № Ц-03-12128/22.11.2024 г. , в която били изложени твърдения от потребител, че дружеството предоставя чрез Стандартния европейски формуляр (СЕФ) и договора за кредит невярна преддоговорна информация относно разходите, които потребителя може да дължи във връзка с договора за кредит.
При извършената проверка е установено, че на 18.02.2024г. в [населено място], жалбоподателят „Кредисимо“ ЕАД е предоставил по договор № 2923907/18.02.2024г. на потребителя кредит в размер на 2951,73 лв., срещу задължение да го върне в срок от 18 месеца, и общ размер на всички плащания – 6032.08 лева, разпределен по два договора: договор за кредит с общ размер на плащанията – 3429.12 лева и договор за предоставяне на поръчителство с общ размер на плащанията – 2602.96 лева.
Установено е още, че договорът за кредит и договорът за предоставяне на поръчителство са сключени в електронна среда, като на потребителя е предоставена предварителна преддоговорна информация на СЕФ за взимане на информирано решение с посочен лихвен процент: „Фиксиран годишен лихвен процент в размер на 19,04 %“. В предварителната преддоговорна информация на СЕФ не било посочено, че при сключване на договор за кредит, обезпечен с поръчителство допълнителните разходи по кредита се увеличават с допълнителен разход за потребителя и това е свързано с подписването на втори договор за поръчителство. Съгласно Договор за потребителски кредит №2923907/18.02.2024 г., за одобряване и усвояване на кредита имало значение предоставеното от потребителя обезпечение.
В конкретния случай, потребителят сключил чрез „Кредисимо" ЕАД Договор за предоставяне на поръчителство от 18.02.2024г с „Ай Тръст" ЕООД. Съгласно този договор възнаграждението от 2602,96 лева (две хиляди шестстотин и два лева и деветдесет и шест стотинки) лева, което се

дължало на поръчителя „Ай Тръст" ЕООД, се заплаща ведно с месечните погасителни вноски по договора закредит на „Кредисимо" ЕАД, както е упоменато в раздел II на приложение №1 към Договор за предоставяне на поръчителство.

При така отпуснатия кредит, кредиторът „Кредисимо" ЕАД предоставил на потребителя преддоговорна информация на СЕФ, в който никъде не било посочено, че при сключване на договор за кредит, обезпечен с поръчителство води до допълнителен задължителен разход за потребителя и е свързано със сключване на допълнителен договор с т. нар. поръчител.

Предвид условието на кредитора: за одобрение на кредита в срок от 24 часа, изискващо сключване на договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от Кредисимо юридическо лице („Поръчител") в срок до 48 часа от подаване на Заявлението, което, от своя страна довело до допълнителен разход за потребителя - в размер на 2602.96 лева.

След извършената проверка е съставен АУАН №007304/14.02.2025г. от Е. Г.-главен инспектор в КЗП за извършено от „Кредисимо“ ЕАД на 18.02.2024г. в [населено място] нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4, вр чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП.

В законустановения срок „Кредисимо“ ЕАД депозирало възражение по акта.

Въз основа на посочения АУАН на 14.08.2025г. Председателят на Комисията за защита на потребителите издал Наказателно постановление N 007304/14.08.2025г., с което на „Кредисимо“ ЕАД е наложена имуществена санкция на чл. 210а от ЗЗП в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал.4, вр. с чл. 68д, ал.1 от ЗЗП.

Съдът е установил така описаната фактическа обстановка въз основа на събраните писмени доказателства – договор за кредит № 2923907/18.02.2024г., договор за предоставяне на поръчителство от 18.02.2024г., с приложение, СЕФ, и пр. и гласни доказателства показанията на свидетеля Е. Г., заповед относно компетентността на Е. Г. и др.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София– град XVII-ти касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустим и правилно.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление №007304/14.08.2025г., издадено от Председателя на КЗП, с което на основание чл.210а ЗЗП на „Кредисимо“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева /две хиляди лева/ за нарушение на чл.68д, ал.1 пр.1 вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68в ЗЗП.

За да стигне до този извод, въззивният съд правилно е приел, че при така описаната по-горе фактическа обстановка „Кредисимо“ ЕАД е нарушил разпоредбата на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал.4, вр. с чл. 68д, ал.1 от ЗЗП, като подробно е изложил мотиви в тази насока, които касационният състав изцяло споделя.
Правилно в случая, съдът е приел, че в случая се касае за нелоялна заблуждаваща търговска практика, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП (търговецът предоставя на потребителя невярна информация, която заблуждава).
Фактическият състав на заблуждаващата търговска практика чрез действия изисква да се

установи първо: съдържанието и верността на предоставената информация, второ: цялостното й въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето: в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Елементите на фактическия състав следва да са налице кумулативно.
В случая съдът правилно е приел, че доколкото нито в СЕФ, нито в договора за кредит е посочено, че разходите за потребителя по така отпуснатия кредит включват разходите по договор за допълнителна услуга (точно образното - в СЕФ е налице изрично отразяване, че не се изисква друг договор за допълнителна услуга - т. 3 на Част III; няма други разходи, свързани с договора за кредит - т. 4.3 на Част III и няма условия, при които посочените в СЕФ разходи могат да се променят - т. 4.4 на Част III), реално потребителят впоследствие - едва при сключването на договора за възлагане на поръчителство (защото вземанията са разделени по два договора) може да си направи извода, че ще дължи по така отпуснатия кредит допълнителен разход за допълнителна услуга, т. е. касае се за заблуждаваща преддоговорна информация, ограничаваща възможността за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. Правилни са изводите на съда, че в конкретния случай от „Кредисимо" ЕАД е предоставена на потребителя невярна преддоговорна информация за значителен по размер разход по кредита, какъвто е дължимият по договор за допълнителна услуга (за отпуснатия кредит от 2951.73 лева, възнаграждението за „Поръчителя" е 2602.96 лв.(две хиляди шестстотин и два лева и деветдесет и шест стотинки) лева). Безспорно е, че така предоставената информация от страна на „Кредисимо“ ЕАД е мотивирала потребителя да вземе решение за сключване на договор за потребителски кредит, което без това въздействие не би взел, тъй като едва впоследствие –при сключване на договора за поръчителство е информиран, че дължи допълнителен разход и по този втори договор.
Съдът е изложил мотиви и относно размера на наложената санкция, които изцяло се споделят от касационната инстанция.
Правилни са изводите на съда относно приложимостта на чл.28 ЗАНН и в тази връзка възраженията на касатора не могат да бъдат споделени. В конкретния случай, предвид липсата на информация в СЕФ, който е еднакъв за всички кандидати за кредит, деянието е застрашило обществените отношения, свързани с нарушаване на потребителските права на потенциално неограничен кръг лица, поради което и следва да се приеме, че не се касае за маловажен случай на нарушение.
Предвид гореизложеното обжалваното решение на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.07.2026г. на СРС, НО, 11-ти състав по анд №7144/2026г. по описа на СРС.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: